

ли бы моето несносно брѣма. Най послѣ Орфа полюби ѹвъ и вратиса. Обаче Рудъ никакъ не рачи да са отдали отъ неї. Ноемина ѵ рече: Видишли єстьра ти са е вратила, иди и ты съ неї. Рудъ отговори: гдѣто идешъ ты тамъ отхождамъ и азъ, твой народъ е мой народъ, твой Богъ е мой Богъ; една смерть само нека ны раздели.

§. 79. Бозово добродѣлство.

Ноемина и Рудъ пристѣха благополично дрѣжно въ място то видлеемъ, по жатвѣ Рудъ отиде на Бозовы тѣ нивы, които вѣше твърдѣ богатъ и честенъ человѣкъ, и начна подѣръ жатвари тѣ да събира класове тѣ. Бозъ, слѣчиса тога на нивы тѣ, и запыти настайника си: комъ е таа женѣ, којато вѣре класове? Онъ мѣ отговори: Молвитанка та, којато е дошла съ Ноеммінѫ.

Бозъ ѵ рече: Чѣвашъ ли дѣщерѣ? не стидвай наничѣј дрѣгъ нивѣ, но само отъ moi тѣ нивы събираи класове подѣръ слѹги тѣ ми. Азъ ѿ имъ заповѣдамъ, да не тѣ по-врѣждатъ. И когато ожеднѣшъ, пїй отъ съдинѫ тѣ, отъ којато и человѣци тѣ ми пїхатъ. Рудъ поклони мѣ са и благодари мѣ. Како дойде обѣдъ, призыва ѹвъ Бозъ и рече „Чѣлъ съмъ всички тѣ добрины, които си направила свекрва си.“ И накара ѹвъ да обѣда съ жатвари тѣ, и самъ си и посложи (стори ѵ икрамъ). Рудъ събирала е до вечера класове, и придовила три мѣри имченъ.

§. 80. Руѳина женидба за Боза.

Рудъ занесе на свекрвѫ си свой имченъ, и заще то вѣше оставила за неї отъ обѣда: приповѣда ѵ и за Боза. Тога Ноемміна рече: той е сродникъ нашъ, Богъ да мѣ подари благополиче и дѣлгоденствиѣ заради негови тѣ благодѣланія та. Всегда е правилъ онъ намъ добро, каквото и нынѣ! Дѣшь моя! есакога близъ при негови тѣ слѹгины събираи класъ; заще то отъ чѣлди нивы ако бы да събирашъ, можи нѣкой да пестѣши жестоко съ тебѣ. При то дади ѵ и дрѣги много добры советы.